सुदीति-पुरुमीळ्हावाङ्गिरसौ, तयोर्वान्यतरः। अग्निः। गायत्री, १०-१५ प्रगाथः (विषमा बृहती समा सतोबृहती)।

त्वं नो अग्ने महोभिः पाहि विश्वस्या अरातेः। उत द्विषो मर्त्यस्य॥ ८.०७१.०१ 🔷

अग्ने- पावक सर्वभूतिहतकतो । त्वम् । नः- अस्मान् । महोभिः- महतीभिः शक्तिभिः । विश्वस्याः-सर्वेभ्यः । अरातेः- शत्रुभ्यः । द्विषो मर्त्यस्य- द्वेष्टृभ्यः । पाहि- पालय ॥१ ॥

नहि मन्युः पौरुषेय ईशे हि वेः प्रियजात। त्विमद्सि क्षपावान्॥ ८.०७१.०२

प्रियजात- प्रेमज। वः- तव। पौरुषेयः- पुरुषविषयः। मन्युः- क्रोधः। नहि। ईशे- बाधितुमीष्टे। त्वम्। क्षपावान्- रात्रौ मनुष्यप्रज्ञायामपि मार्गदर्शी। असि- भवसि॥२॥

स नो विश्वेभिर्देवेभिरूजी नपाद्भद्रशोचे। रियं देहि विश्ववारम्॥ ८.०७१.०३

सः- असो त्वम् । नः- अस्मभ्यम् । विश्वेभिः- सर्वैः । देवेभिः- देवैः । ऊर्जो नपात्- शक्तिजः सन् । भद्रशोचे- कल्याणदीप । विश्ववारम्- सर्वैर्वरणीयम् । रियम्- दानयोग्यधनम् । देहि- यच्छ ॥३॥

न तमेग्ने अरोतयो मते युवन्त रायः।यं त्रायेसे दाश्वांसम्॥ ८.०७१.०४

अग्ने। यम्। दाश्वांसम्- दातारम्। त्रायसे- रक्षसि। तम्। मर्तं- मर्त्यम्। अरातयः- शत्रवः। रायः- धनिकाः। न। युवन्त- पृथक्कुर्वन्ति ॥४॥

यं त्वं विप्र मेधसातावग्ने हिनोषि धनाय। स तवोती गोषु गन्ता ॥ ८.०७१.०५

विप्र- मेधाविन् । यम् । अग्ने । मेधसातौ- यज्ञलाभे । त्वम् । धनाय । हिनोषि- प्रेरयसि । सः । तव-ते । ऊती- रक्षया । गोषु- चिद्रिहमषु । गन्ता- अभिगन्ता भवति ॥५॥

त्वं रियं पुरुवीरमग्ने दाशुषे मतीय।प्रणौ नय वस्यो अच्छे॥ ८.०७१.०६

त्वम् । पुरुवीरम्- प्रभूतवीर्यसम्पन्नम् । रियम्- धनम् । दाशुषे- दात्रे । मर्ताय- मर्त्याय नयसि । नः- अस्मान् । वस्यः- सम्पदः । अच्छ- अभिलक्ष्य । प्र- प्रकर्षेण । नय ॥६॥

उरुष्या णो मा पर्रा दा अघायते जातवेदः। दुराध्ये३ मर्तीय॥ ८.०७१.०७

जातवेदः- जातविद्य । नः- अस्मान् । उरुष्य- रक्ष । दुराध्ये- दुष्टचिन्तकाय । मर्ताय- मर्त्याय । अघायते- पापिने । मा । परा दाः- परादेहि ॥७ ॥

अय्ने मार्किष्टे देवस्यं रातिमदेवो युयोत।त्वमीशिषे वसूनाम्॥ ८.०७१.०८

अग्ने। देवस्य- द्योतनशीलस्य। ते- तव। रातिम्- दानम्। अदेवः- तमःप्रायः। माकिः- मा। युयोत- पृथक्करोतु। त्वम्। वसूनाम्- सम्पदाम्। ईशिषे- स्वामित्त्वं वहिस् ॥८॥

स नो वस्व उप मास्यूजी नपान्माहिनस्य। सखे वसो जरितृभ्येः॥ ८.०७१.०९

सखे- मित्र । वसो- शरण्य । ऊर्जो नपात्- हे शक्तिज । जरितृभ्यः- स्तोतृभ्यः । नः- अस्मभ्यम् । स त्वम् । माहिनस्य- महत् । वस्वः- श्रेष्ठं धनम् । मासि- यच्छ ॥९॥

अच्छो नः शीरशौचिषं गिरौ यन्तु दर्शतम्। अच्छो युज्ञासो नर्मसा पुरूवसुँ पुरुप्रशास्तमूतये॥ ८.०७१.१०

शीरशोचिषम्- अशनशीलज्वालम् । दर्शतम्- दर्शनीयमग्निम् । अच्छ- अभिलक्ष्य । नः-अस्माकम् । गिरः- मन्त्राः । यन्तु- गच्छन्तु । यज्ञासः- यज्ञाः । नमसा- नमस्कारेण । पुरूवसुम्-प्रभूतधनम् । पुरुप्रशस्तम्- बहुभिः स्तुतम् । अच्छ । ऊतये- रक्षाये । यन्तु ॥१० ॥

अग्निं सूनुं सहसो जातवेदसं दानाय वायीणाम्।

द्विता यो भूदुमृतो मर्त्येष्वा होता मुन्द्रतमो विशि॥ ८.०७१.११

यः। अमृतः- अमृतस्वरूपः। मर्त्येषु- मनुष्येषु। द्विता- अभ्युद्यिनःश्रेयसात्मकः। भृत्- भवित। विशि- प्रजासु। होता- देवाह्वाता। मन्द्रतमः- अतिशयेन आनन्दियता। तम्। सहसः सृनुम्- शिक्तजम्। जातवेदसम्- जातविद्यम्। अग्निम्। वार्याणाम्- श्रेष्ठानाम्। दानाय आह्वयामः॥११॥

अग्निं वो देवयुज्ययाग्निं प्रेयत्यध्वरे। अग्निं धीषु प्रेथमम्प्रिमर्वत्यग्निं क्षेत्रीय सार्धसे॥ ८.०७१.१२ वः - त्वाम्। अग्निम्। देवयज्यम् - परमपूजनीयम्। प्रयत्यध्वरे - नियतयज्ञे। धीषु - मेधासु। प्रथमम् - मुख्यम्। क्षेत्राय साधसे - आध्यात्मभूमिकासाधनाय। अर्वति - सद्गतौ। आह्यामः॥१२॥

अग्निरिषां सुख्ये देदातु नु ईशे यो वार्यीणाम्।

अप्निं तोके तनेये शर्थदीमहे वसुं सन्तं तनूपाम्॥ ८.०७१.१३

सख्ये- मैत्र्याम्। अग्निः। इषाम्- इषः सदेषणाः। नः- अस्मभ्यम्। ददातु- यच्छतु। यः। वार्याणाम्- श्रेष्ठानाम्। ईशे- स्वामित्त्वं वहति। तम्। वसुम्- शरण्यम्। सन्तम्- साधुम्। तनूपाम्- देहपालकम्। अग्निम्। तोके तनये शश्वत्- बहुसन्ततिलाभाय। ईमहे- याचामहे ॥१३॥

अग्निमीळिष्वावसे गार्थाभिः शीरशोचिषम्।

अप्तिं राये पुरुमीळ्ह श्रुतं नरोऽप्तिं सुदीतये छुर्दिः॥ ८.००१.१४

शीरशोचिषम्- गृहप्रकाशम्। अग्निम्। अवसे- रक्षायै तृत्ये वा। गाथाभिः- मन्त्रेः। ईळिष्व-स्तुहि। पुरुमीळ्ह- बहुसेक्तः। अग्निम्। राये- सम्पदे। दुदीतये- शोभनदानाय। आश्रयामः। नरः-मनुष्याः। श्रुतम्- श्रुतिप्रसिद्धमग्निम्। छर्दिः- गृहपतिमाश्रयन्ति॥१४॥

अग्निं द्वेषो योतवै नौ गृणीमस्यग्निं दां योश्च दातवे।

विश्वासु विक्ष्ववितेव हव्यो भुवद्वस्तुर्ऋषूणाम्॥ ८.०७१.१५

द्वेषः- द्वेषम्। योतवे- पृथक्कर्तुम्। नः- अस्माकम्। अग्निम्। गृणीमसि- स्तुमः। अग्निम्। श्वाम्-श्वान्तिम्। योः- अशान्तिनिवारणम्। दातवे- दातुं स्तुमः। विश्वासु- सर्वासु। विश्व- प्रजासु। अवितेव- रक्षिता। हव्यः- आह्वातव्यः। ऋषृणाम्- ऋषीणाम्। वस्तुः- शरण्यः। भुवत्-भवतु॥१५॥